

Nærområderne – ikke mindst Baltikum – får fortsat 50 mio. kr., og det er Venstre tilhænger af. Vi mener, det er utrolig vigtigt, at de bestræbelser, der har været på områderne ungdomstilgængelighed, praktik, udveksling og stipendier for at styrke den parlamentariske situation i disse lande, fortsætter.

Det fælles møde i Vilnius i april, der er planlagt mellem Nordisk Råd og Det Baltiske Råd, er et andet skridt i den samme retning, og ikke mindst efter den seneste demokratiske udvikling i de tre baltiske lande er det vel understreget så meget, som det kan gøres, at der er brug for et fortsat tæt samarbejde mellem de nordiske lande og de baltiske.

De arktiske områder har tilsvarende været prioriteret af rådet. Det er beklageligt, at ministeren må konstatere, at arbejdet med et arktisk råd er kørt fast. Kan, ministeren løfte sløret for, hvor problemerne i denne sag befinder sig? Ikke mindst Grønland har jo en stærk interesse i, at der er fremdrift i denne sag.

Ministeren nævner særligt den opgave at holde forbindelsen intakt mellem de nordiske organer og de europæiske initiativer, der udvikles. De initiativer, som ministeren nævner, er nødvendige, men ikke nødvendigvis tilstrækkelige. Det ved vi mere om, når det særlige europaudvalg er kommet i gang med arbejdet. Men jeg forudser, at det temamøde, som holdes her i København i marts 1996, vil give nye impulser til at give rådet de redskaber, som denne opgave betinger.

Meget mere kunne fremhæves af positive træk, hvor ellers mange har haft travlt med at konstatere, at det nordiske arbejde er kørt fast. Venstre finder, at dette arbejde har en større betydning, end man ofte i hverdagen giver det, og at vi skal arbejde seriøst for at uddybe det nordiske samarbejde, også i denne særlige situation, hvor Europa er gået ind i en kraftig udvikling.

Vi finder anledning til at sige, at ministeren for nordisk samarbejde har gjort et stort og engageret arbejde for at fremme dette mål. Det vil vi gerne rette en tak til ministeren for.

Gitte Seeberg (KF):

Nordisk Råds 47. session i Kuopio bliver den sidste session efter den gamle recept. Efter en længere periode, hvor arbejdet i Nordisk Råd har handlet om at reformere og forandre strukturen og arbejdsformerne i rådet, skal de sidste finpudsninger nu vedtages, så formalia kan være i orden til årsskiftet.

Vi er i den konservative folketingsgruppe godt tilfredse med de muligheder, som den ny struktur giver for det nordiske samarbejde. Men hvis nogen skulle have den forventning, at det politiske arbejde i sig selv kommer i højere gear, fordi man har vedtaget nogle strukturmæssige forandringer, ja, så kan de vel beskrives som ganske optimistiske.

Det er ikke nok med bedre rammer for det politiske arbejdes vilkår i Nordisk Råd. Der skal også fyldes noget i dem. Det bliver partigruppernes opgave. Det stiller krav til os som politikere. Det er os, der skal puste liv i debatten og herved skabe vitaliteten i det nordiske samarbejde. Den opgave er vi i Det Konservative Folkeparti indstillet på at være med til at løfte. Strukturdebattens afslutning vil således give plads til en politisk debat og handlemuligheder.

Ved sessionen i Kuopio er der flere temaer, som skal drøftes. Der er både det traditionelle: budgettet for Nordisk Ministerråds arbejde, og den udenrigs- og sikkerhedspolitiske debat. Herudover forventes det, at man fra Nordisk Ministerråds side fremlægger en arbejdsplan for det videre arbejde med rapporten »Nordisk nytte«.

Det er den konservative folketingsgruppes håb, at det gennemgribende arbejde med at analysere og vurdere de nordiske institutioner, som får tilført midler fra Nordisk Ministerråd, ikke løber ud i sandet, som det så ofte før er sket.

Vi var med til at få sat analysearbejdet i gang. Nu kræves der så politisk handlekraft til at gennemføre hurtige beslutninger på området, beslutninger, som meget vel kan betyde overførsel af institutioner til national finansiering eller ligefrem en direkte nedlæggelse af enkelte institutioner. Dette arbejde, som visse steder helt sikkert vil møde modstand, er vi villige til at deltage i.

Det er således efter vores opfattelse helt ubetinget en nødvendighed for Nordisk Råds troværdighed, at vi tør forandre og lægge handling bag ordene om nye politiske satsningsområder.

Blandt områderne for den øgede satsning kan nævnes den fællesnordiske kulturarv, sprog-samarbejdet, nærområderne – særlig de baltiske stater – og det, man vel endvidere kan kalde nysatsningen: Europa og EU. For at det er muligt at tilføre disse øgede økonomiske ressourcer, kræves der besparelser på andre af de områder, som i dag støttes med Nordisk Ministerråds midler.